

шатъ курса на Семинарията и ще отстъпятъ своитѣ мѣста на други. Тази е причината, поради която се изпращатъ въ Одеса въобще най-способнитѣ български юноши, а не само такива отъ Габрово. Желаети има толкова много, че азъ съмъ въ пълно недоумение какво да правя съ тѣхъ. Докато се яви възможность да се приематъ всички желаещи да се учатъ въ каквото и да било учебно заведение въ Одеса, нека ми бжде позволено, отъ името на всички българи, да изкажа най-сърдечна благодарность на Графа за изходатайствуваната отъ него Монарша милость къмъ нашия народъ.

Еслибъ, о Зевсъ Олимпійскій, Атини и
Фебъ луконосецъ!

Еслибъ у каждаго въ персяхъ подобное
Мужество было.

(Илиада Гомера, к. IV, 288. Пер. Гнѣдича).

Попечители, директори и учители въ училището сж :

а) Въ Одеса.

Попечитель :

Негово Сиятелство, Новоросийски и Бесарабски Генералъ-Губернаторъ, Генералъ-Адютантъ, на всички руски и на много чуждестранни ордени Кавалеръ, Графъ Михаилъ Семеновичъ Воронцевъ.

Сломена за този благодетель днешната българска младежъ ще запази навѣки въ сърдцето си и ще го предаде на потомството *).

Попечитель :

Негово Преосвященство, Преосвещени Архиепископъ Херсонски и Таврически и Кавалеръ, Гавриилъ.

Директори: Николай Палаузовъ,
Василь Априловъ.

*) Честта да бжда запознатъ съ Негово Сиятелство Графа Михаила Семеновича Воронцева дължа на Придворния Съветникъ Аполонъ Александровичъ Скалковски.